

DIERBAAR

over de bijzondere band tussen mens en dier

Monique (50) is getrouwd, moeder van 3 dochters en baasje van 3 Roemeense straathonden. In 2017 liep Monique met twee van haar drie honden van Utrecht naar Boekarest om aandacht te vragen voor de schrijnende situatie van Roemeense straathonden en geld op te halen voor sterilisaties. 'De band met mijn honden is onbetaalbaar.'

Tekst: Lydia Zitteema - Foto: Antal Boncoi

'Steriliseren is de enige manier om het zwerfhondenprobleem op te lossen'

Na het overlijden van ons trouwe hondje Blackie wilden mijn man en ik een al geboren hond een kans geven. We kwamen Indy tegen op een site van een stichting die Roemeense honden aanbood ter adoptie. Ik viel direct voor Indy, ze had echt een puppysnuitje, terwijl ze toen toch al ruim een jaar oud was. Ongeveer een halfjaar later konden we haar ophalen op Schiphol. We hadden haar alleen nog maar op foto's gezien en ze bleek veel groter dan wij gedacht hadden, maar net als op de foto was het ook in het echt liefde op het eerste gezicht. Indy is als pup in Roemenië gevonden en in een overvol asiel beland waar nauwelijks ruimte was om te bewegen. Buiten het hok kwam ze nooit. Eenmaal bij ons thuis bleek ze dol op knuffelen en aandacht, maar naar buiten gaan was een drama. Ze was doodsbang voor alles. We hebben er snel een hondentrainer bij gehaald om haar goed te kunnen begeleiden. Urenlang hebben we met haar getraind en geoefend en heel langzaam bouwden we vertrouwen op en kregen we een band. De angstige hond veranderde in een sociale en zelfverzekerde hond. Indy zorgde ervoor dat mijn leven totaal veranderde."

Intensief

"Na zeven maanden hebben we ook Indy's zusje uit dat Roemeense asiel weggehaald. Faye vertoonde precies het tegenovergestelde gedrag van Indy: buiten was ze redelijk zeker maar juist binnen heel angstig. Gelukkig hebben we ook Faye met veel geduld en tijd zien opbloeien tot een lieve en zelfverzekerde hond. We besloten om de honden nooit meer in een hok, pension of wat dan ook te stoppen en dus gingen ze altijd mee. Wintersport, zomervakanties, weekendjes weg, we zijn nooit meer een dag

zonder deze twee dames geweest. Ik heb toen pas echt geleerd wat het is om een hond als beste maatje te hebben. Als je zo intensief met je honden werkt en leeft als wij, spreek je niet meer van 'een hond hebben', het is echt veel meer dan dat. De band die ik met Indy en Faye heb is onbetaalbaar en door niets te vervangen. Later adopteerden we ook Indra en Sammy nog. Indra zouden we eigenlijk alleen tijdelijk opvangen, maar daar bleek ik duidelijk niet geschikt voor, dus ook zij bleef bij ons. Ze was al wat ouder toen we haar kregen en helaas is ze vorig jaar oktober overleden, maar haar tijd bij ons is fijn geweest. We hebben haar drie jaar bij ons mogen hebben. Sammy werd ernstig gewond gevonden. Ze was aangereden en had een compleet afgebroken heup en gebroken ruggengraat. Volledig verlamd en incontinent kwam ze bij ons. Sammy was een heel zielig hoopje hond, haar ogen smeekten om hulp en we besloten om voor haar te vechten. Na een operatie en therapie loopt ze weer als een kievit en

heeft nu een heel gelukkig leven. Elke dag nadat ze eten heeft gekregen, komt ze me even bedanken, zo voel ik dat."

Vrijwilligerswerk

"Kort nadat we Faye hadden geadopteerd, besloot ik vrijwilligerswerk te gaan doen voor de stichting die bemiddelde in het plaatsen van honden vanuit Roemenië naar Nederland. Ik deed de screening van adoptanten en vloog iedere maand naar Roemenië om honden te bezoeken en te fotograferen. Al snel frustreerde dit mij enorm. Als we voor tien honden een baasje gevonden hadden, kwamen er weer vijftien bij. Op dat moment besepte ik dat dit onbegonnen werk was en zeker niet de oplossing. Dat ervoer ik nog sterker toen ik in 2017 besloot samen met Faye en Indy van Nederland naar Roemenië te lopen. Indra hadden we toen ook al, maar zij was te oud om de hele route mee te

'Als we voor tien honden een baasje gevonden hadden, kwamen er weer vijftien bij. Dat frustreerde mij enorm'

lopen en werd onze mascotte. Op 26 augustus 2017 vertrokken we vanuit Utrecht. Zeven weken, 2017 kilometer later en € 20.000,- rijker kwamen we aan in Boekarest. Tijdens deze intensieve reis waarin de band tussen mij en mijn honden zich steeds verder verdiepte, besepte ik eens te meer dat er maar één oplossing was voor het zwerfhondenprobleem en dat is steriliseren. We begonnen de Stichting *Walk for dogs 2017*, maar dat was niet genoeg. Iedere keer als ik vertrok uit Roemenië, wist ik dat na mijn vertrek alles weer zou worden zoals het daarvoor was en dat besef maakte dat ik een ingrijpende beslissing nam."

Verhuizing

"We besloten naar Tulcea, een uithoek in Roemenië te verhuizen. In september 2018 hadden we een huis en in oktober vertrok ik. Het huis was een bouwval, maar we hebben het opgeknapt en inmiddels is het bewoonbaar voor ons en voor de maximaal vijftien honden die we opvangen. In het begin was ik hier alleen en dat was best moeilijk. De

eenzaamheid was lastig, slechts één keer per maand kwamen er mensen van mijn team of kwam mijn man langs. Het huis had geen keuken, gaten in de muren, geen cv en soms geen licht en water, maar toch heb ik nooit overwogen terug te gaan. De honden hebben mij er elke keer dat ik het moeilijk had, weer doorheen gesleept. Alleen al voor hen kon en mocht ik niet opgeven. Inmiddels is ook mijn man gelukkig het grootste gedeelte van de tijd hier, hij werkt als zelfstandige en gaat om de paar weken naar Nederland om klanten te bezoeken. Ik ben in dienst van Intrapost en doordat zij mij de kans geven vanuit huis te werken, heb ik een salaris hier. Binnenkort verhuizen we naar een stuk grond wat ons ter

beschikking is gesteld van de gemeente en daar kunnen we nog meer honden helpen. We gaan een groter sterilisatie-adoptiestation bouwen en daarmee wordt het bestaande dodingsstation hier overbodig. Afgelopen kerst werd er voor onze ogen met opzet een pup doodgereden. Het hondje bewoog nog, maar was te ver heen om nog iets te kunnen doen en is gestorven. Het beeld staat op mijn netvlies gebrand. Het maakte me intens verdrietig, maar ook nog meer gedreven om me in te zetten voor deze zwerfhonden. Ik gun ze allemaal een superleven, ze verdienen het."

Meer over Monique Dubbeldam en haar werk vind je op: www.walkfordogs2017.nl
Hier is ook te vinden wat je kunt doen om te helpen of hoe je in aanmerking kunt komen voor adoptie.